

Kız ve Kirpi

Çınar BİBER

Kız ve Kirpi

Çınar BİBER

Maya bahçesini her şeyden çok severdi. Güneş parlarsa bile her gün sarı yağmur çizmelerini ve kırmızı tulumunu giyerdi. Bir sabah gül çalılarının yanında küçük ve dikenli bir şey fark etti. Bir greyfurttan büyük olmayan, yumuşak kahverengi yüzlü ve minik pembe ayaklı bir kirpiydi. Maya yavaşça diz çöktü, kocaman koyu kahverengi gözleri hayretle açılmıştı.

Kirpinin kahverengi ve krem dikenlerden oluşan yuvarlak bir sırtı vardı. Parlak siyah boncuk gözleri Maya'ya bakıp kırıştı. Maya ona Pip adını verdi. Pip havayı kokladı ve minik ayaklarını sürüdü. Maya fısıldadı: 'Merhaba Pip. Nereden geldin?' Ama Pip utangaç ve hareketsiz bir şekilde top gibi kıvrıldı. Maya sessizce oturdu, Pip'in açılıp etrafı keşfetmesini umuyordu.

Maya her gün Pip'i izledi. Pip'in bahçe kapısının altından sıyrılıp gözden kaybolduğunu gördü. 'Nasıl dolaşıyorsun?' diye merak etti. Uzun boylu, nazık ve kırışık gülümsemeli komşusu Bay Okafor'a sordu. Yuvarlak gözlükler ve düz bir kasket takardı, cebinde her zaman budama makası olurdu. 'Kirpilerin patikalara ihtiyacı var,' dedi, 'bahçeler arasında güvenle hareket edebilecekleri yollara.'

Bay Okafor hayvanların yiyecek ve arkadaş bulabilmek için birbirine bağılı bahçelere ihtiyacı olduğunu açıkladı. Maya dikkatle dinledi, kıvrırcık topuzları sallanıyordu. 'Ama çitlerimiz onları engelliyor,' dedi. Bay Okafor başını salladı. 'Yaban hayatı için küçük kapılar gibi küçük açıklıklar yapabiliriz.' Maya'nın yuvarlak yanakları heyecanla kızardı. Pip'e ve tüm hayvanlara yardım etmek istiyordu.

Ertesi gün Maya, kızıl küt saçlı ve çilli neşeli bir kız olan Lily ile tanıştı. Lily mavi bir yağmurluk ve mor çizmeler giyiyordu. 'Hayvanlara yardım etmek ister misin?' diye sordu Maya. 'Evet!' dedi Lily, yeşil gözleri parıldayarak. Mahallede dolaşp tüm çitlere baktılar. 'Açıklıklara ihtiyacımız var,' dedi Maya. 'Ve yeşil patikalara!' diye ekledi Lily.

Maya ve Lily komşularını ziyaret etti. Kapıları çalıp planlarını anlattılar. Bazı komşular emin değildi ama Maya'nın dişlek gülümsemesi onları ikna etti. Bay Okafor herkese çitlerin alt kısmında, bir kirpinin geçebileceği kadar küçük açıklıkların nasıl kesileceğini gösterdi. 'Güvenli ve basit,' dedi, budama makasıyla düzgün bir delik keserek.

Komşular bütün hafta sonu birlikte çalıştı. Çitlere küçük açıklıklar kestiler ve patikalar boyunca tohumlar ektiler. Lily, Pip'in resmiyle 'Kirpi Otoyolu' yazan tabelalar boyadı. Maya, üzerinde yaprak yaması olan, tohumlarla dolu bir bez çanta taşıdı. Herkes çalışırken güldü ve sohbet etti. Bahçe tek büyük, birbirine bağlı bir alan gibi hissettirmeye başladı.

Yeni patikaları kullanan tek hayvan Pip değildi. Kısa süre sonra kurbağalar açıklıklardan atladı ve fareler yeşil patikalarda koşturdu. Kuşlar çalılıklardan şarkı söyledi. Maya ve Lily bir bankta oturup sandviç yiyerek izlediler. 'Bak!' diye işaret etti Lily. Bir kirpi ailesi bir açıklıktan paytak paytak geçti. Maya ellerini çırpı. 'İşe yarıyor!'

Bay Okafor gülümsedi, gözlüklerinin arkasındaki kırışık gözleriyle. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'bahçeler birbirine bağlı olduğunda hayvanlar yiyecek ve arkadaş bulabilir. İnsanlar da.' Maya komşularının çitlerin üzerinden sohbet ettiğini gördü. Yeni arkadaşlar da edindiğini fark etti. Lily artık en iyi arkadaşıydı ve Bay Okafor bilge bir dede gibiydi. Bahçe canlı hissettiriyordu.

Bir akşam Maya Pip'i yeniden gördü. Pip'in dikenlerine düşmüş bir yaprak takılmıştı. Havayı kokladı ve parlak siyah boncuk gözleriyle Maya'ya baktı. 'Merhaba Pip,' diye fısıldadı Maya. 'Artık güvenli bir yolun var.' Pip tamamen açıldı ve çitteki bir açıklığa doğru süründü. Maya gurur duydu. Küçük bir kirpi için bir fark yaratmaya yardım etmişti.

Mahalle patikaları kalıcı hale getirmeye karar verdi. Yeşil patikalar boyunca daha çok çiçek ve çalı diktiler. Bay Okafor Maya'ya hediye olarak küçük bir budama makası verdi. 'Yeni nesil kirpi otoyolları için,' dedi. Maya ışıldadı. O ve Lily koridorlara bakmaya söz verdi. Bahçe artık birçok hayvan için mutlu bir yuvaydı.

Maya küçük eylemlerin büyük fark yaratabileceğini öğrendi. Okuldaki arkadaşlarına yaban hayatı koridorlarını anlattı. Bazıları kendi bahçelerinde de patikalar yapmak istedi. Maya mutlu ve kararlı hissetti. Her küçük açıklığın ve yeşil patikanın hayvanlara yardım ettiğini ve insanları bir araya getirdiğini biliyordu. Dünya biraz daha bağlantılı hissettiriyordu.

Mevsimler deęişirken Maya bahçenin büyümesini izledi. Patikalar boyunca çiçekler açtı ve hayvanlar serbestçe dolaştı. Pip sık sık etrafta koklayarak görülüyordu, bazen minik bir kirpi arkadaşıyla. Maya ve Lily bahçede oynadı, kahkahaları kuş seslerine karıştı. Bay Okafor verandasından gülümseyerek izledi. Mahalle artık dostça, birbirine baęlı bir yerdi.

Maya kirpinin ona önemli bir şey öğrettiğini fark etti. Hayvanların hareket edebilmek ve arkadaş bulabilmek için güvenli patikalara ihtiyacı var. İnsanların da arkadaşına ihtiyacı var. Komşuları birlikte çalışarak mutlu, birbirine bağlı bir bahçe yaratmıştı. Maya Pip'e ve yeni arkadaşlarına minnettar hissetti. Hayvanlara ve topluluğuna her zaman yardım edeceğini biliyordu. Bahçe herkes için daha iyi bir yerdi.

Güneşli bir öğleden sonra Maya, Lily ve Bay Okafor ile bahçede oturdu. Pip'in ve diğer hayvanların açıklıklardan dolaşmasını izlediler. 'Harika bir şey başlattın,' dedi Bay Okafor. Maya dişlek gülümsemesiyle gülümsedi. 'Pip başlattı,' dedi. 'Ben sadece yardım ettim.' Hepsi güldü. Bahçe yaşam ve dostlukla doluydu. Maya içten içe sıcak ve mutlu hissetti.

Maya kirpi otoyolunun büyümeye devam edeceğini biliyordu. O ve Lily daha çok tohum ekmeyi ve daha çok tabela boyamayı planladı. Bay Okafor yardım etmeye söz verdi. Mahalle her zamankinden daha yakındı, hepsi Pip adlı küçük bir kirpi sayesinde. Maya bahçeye baktı ve gülümsedi. Birbirine bağlı bahçeler hayvanlara yardım eder, insanlara da yardım eder. Ve bu hepsinin en güzel dersiydi.